

Visca el gran STALIN, guia de la Humanitat progressiva, cap i mestre del proletariat mundial, el millor amic dels pobles d'Espanya, campió de la pau, constructor del Comunisme. Visca la U. R. S. S. dirigent del camp de la pau, de la democràcia i el socialisme!

treball

PROLETARIS DE TOTS ELS PAÏSOS: UNIU-VOS

EDITAT PER LA DELEGACIO DEL C. C. DEL P. S. U. DE C
Nº 121 7 Novembre del 1950
BARCELONA Preu: 0'50 ptes.

«La Revolució Socialista d'Octubre va destruir el capitalisme, arrabassà a la burgesia els mitjans de producció i convertí les fàbriques i empreses industrials, la terra, els ferrocarrils i els bancs en propietat de tot el poble, en propietat social».
(De la «Història del P. C. (b) de la U. R. S. S.»)

VISCA EL 33 ANIVERSARI DE LA GRAN REVOLUCIO SOCIALISTA D'OCTUBRE!

LENIN Fa 33 anys, el 7 de Novembre del 1917, els canons del «Aurora», en bombardejar el Palau d'Hivern de Petrograd (Leningrad) -residència del govern dels grans capitalistes i terratinents russos-, anunciaven al món el començament de la Gran Revolució d'Octubre i el naixement d'una nova societat: la societat Socialista.

Els obrers russos, a l'avantguarda de tot el poble, i dirigits genialment per LENIN i STALIN i el Partit dels bolxevics, iniciaren, aquells dies -mitjançant la insurrecció armada victoriosa i la conquesta del Poder-, l'obra més transcendental i humana que pugui realitzar-se: la d'alliberar de l'opressió i l'explotació a tots els treballadors i de suprimir els paràsits capitalistes i terratinents; l'obra d'edificar la societat sense classes que, ultra liquidar les grans calamitats, misèries i injustícies de la societat capitalista, possibilita la conquesta de fonts insospitades de riquesa i de benestar per a tot el poble.

Després d'haver implantat la dictadura del proletariat, per tal de mantenir a ratlla els capitalistes i terratinents i a llurs agents i servidors, els obrers russos lliuraren la terra dels grans terratinents als pagesos que la treballaven; tots els instruments de producció: les fàbriques, les mines, els boscos, la banca i els transports, etc. etc. els posaren, per via revolucionària, en mans de l'Estat dels treballadors. Les Universitats i els Instituts foren oberts als fills dels obrers i pagesos. Totes les nacionalitats i pobles oprimits pel règim tsarista foren alliberats. Les lleis amb les quals la classe opressora i explotadora foren abolides, i la democràcia soviètica, que limitava els drets dels que fins aleshores havien oprimit i explotat el poble però, que, en canvi, donava tota la llibertat als treballadors, fou implantada. Tot l'aparell de l'Estat capitalista fou destruït i substituït pel de l'Estat dels treballadors.

La policia, l'Exèrcit, les presons i els camps de concentració deixaren d'ésser instruments de repressió contra la classe obrera i el poble, i es transformaren en òrgans d'intimidació i de repressió contra els «pobrets» capitalistes, els bisbes i pops trabucaires, els estira-levites i esbirros de la reacció, els espies i sabotejadors que conspiraven contra el poder del poble.

Així fou com els revolucionaris russos crearen les bases fonamentals, morals i materials, per a construir la societat Socialista i abolir totalment l'explotació de l'home per l'home.

Després, de la planificació socialista i els seus plans quinquennals, la meravellosa energia, heroisme i capacitat creadora dels treballadors soviètics, llur patriotisme i la sàvia direcció de Lenin i Stalin i el Partit Bolxevic, van fer el «miracle» d'esclafar tots els complots de la reacció interior i exterior i de transformar -en un període històricament molt curt-, la Rússia agrària, endarrerida i reaccionària, en una gran potència industrial i

coljosiana que ha salvat el món de caure en poder dels bàrbars hitlerians i que ha alliberat tota una sèrie de països de les grapes imperialistes i de l'esclavatge capitalista.

Aquest exemple insuperable, que els obrers russos han donat a tots els obrers del món de com cal fer la revolució i construir la societat socialista, s'ha convertit en una enorme força que impulsa tot el moviment revolucionari mundial.

Gràcies a la Revolució Socialista d'Octubre, a la gran Unió Soviètica els treballadors del món sencer, no sols han pogut comprovar que sense capitalistes i terratinents és de l'única forma en que es pot viure amb dignitat i obrir tots els camins vers el progrés i el benestar, si no que, a més, els treballadors, tenen ja la seguretat de conèixer el camí que mena a la victòria. I aquesta seguretat és la que alimenta la confiança en llurs pròpies forces, i, aquesta confiança, és la força motriu que impulsa i impulsarà, cada dia més, la lluita dels centenars de milions de treballadors que, agrupats a l'entorn dels partits comunistes, malden per a destruir el règim de la guerra, de les crisis i l'atur forçós, de la fam, la misèria, l'opressió, la injustícia i l'explotació, i implantar el Socialisme.

Des dels primers dies del triomf de la Revolució d'Octubre, els capitalistes d'arreu del món han dirigit tot llur odi i llurs trets contra la U. R. S. S. -bloqueig econòmic, sabotatges, intervencions militars, etc.- amb l'ànim d'apagar aquest far gegantí que il·lumina i seryala, al proletariat i a la Humanitat, el camí de llur alliberament i decapitar, així, el moviment revolucionari del món sencer. Però tot ha estat inútil. L'heroisme dels ciutadans soviètics, dirigit magistralment per Stalin i el Partit Bolxevic, han derrotat tots els criminals atemptats de la reacció internacional. I, avui, als 33

anys de les victorioses jornades revolucionàries del Novembre del 1917 -després d'haver hagut de dedicar gairebé la meitat de la seva existència a defensar-se amb les armes a la mà-, la U. R. S. S. apareix com la potència més gran del món rodejada d'una munió de països que alliberà del jou de l'imperialisme i que marxen, pels camins de la democràcia popular, cap el Socialisme, i dirigint l'immens camp de les forces democràtiques i antiimperialistes que lluiten per la Pau i la democràcia i que són una amenaça mortal per l'imperialisme.

Però els capitalistes, enfurismats per llurs derrotes i sota l'hegemonia dels yanquis, estan preparant una nova guerra contra la U. R. S. S. Fent cas omís de les experiències del passat que demostren que aquest camí és, precisament el que mes depressa els mena a l'abim, estan llançats a una esbojarrada carrera d'armaments, de provocacions i d'agressions, que amenacen enfonsar el món en un cataclisme atòmic.

Davant d'aquests caníbals, frenant llurs impulsos criminals i barrant-los el pas, s'alça, com sempre, la gran Unió Soviètica la qual amb la seva savia política staliniana de pau i per la seva força i prestigi, s'ha convertit en la fortalesa de la pau i en la inspiradora i dirigent de l'acció, cada dia més vigorosa i organitzada, de centenars de milions de partidaris de la pau, que es multipliquen sense parar, i que acabaran per col·locar, als folls i criminals incendiàries de guerra, la camisa de força que necessiten.

L'actitud envers la Unió Soviètica ha esdevingut la pedra de toc de tota la Humanitat. El que està amb la U. R. S. S. està per la pau, per la llibertat, per la democràcia i el progrés, per la fraternitat dels pobles i la igualtat de les nacions. El que està contra la U. R. S. S. -ho vulgui o no-, està situat al camp de la reacció i de la guerra, en el camp de l'imperialisme.

I els treballadors catalans, com els de la resta d'Espanya, que vivim sota la negra nit franquista, estem al costat de Stalin, estem al costat de la U. R. S. S., ja que, és de la Unió Soviètica que ens ve la llum i l'esperança, la seguretat en la victòria de la veritable democràcia i del socialisme, els ànims i les forces per a resistir i lluitar contra el maleït règim franquista, per la Pau, la independència d'Espanya i la República Democràtica.

En aquest 33 aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre, saludem les grandioses victòries de la U. R. S. S. i renovem la nostra promesa de marxar sempre al costat dels treballadors soviètics i de lluitar amb ells per la Pau, la Democràcia i el Socialisme, sota les invencibles i glorioses banderes de Marx-Engels-Lenin-Stalin.

VISCA LA GRAN UNIO SOVIETICA!
VISCA EL GLORIOS PARTIT BOLXEVIC DE LA U. R. S. S. VISCA EL GENIAL STALIN. CAP I GUIA PRECLAR DE TOTA LA HUMANITAT PROGRESSIVA!

«La Revolució d'Octubre, al socavar l'imperialisme, creà, al mateix temps, amb la primera dictadura proletària, una BASE potent i oberta per al moviment revolucionari mundial, base que aquest moviment NO HAVIA TINGUT MAI abans i en la que ara pot recolzar-se. Creà un CENTRE obert i potent per al moviment revolucionari mundial, centre que NO HAVIA TINGUT MAI abans i entorn del qual aquest moviment pot ara adquirir cohesió, organitzant el FRONT UNIC REVOLUCIONARI DELS PROLETARIS I DELS POBLES OPRIMITS DE TOTS ELS PAISOS CONTRA L'IMPERIALISME».
(STALIN)

LA U. R. S. S. MARXA IMPETUOSAMENT CAP EL COMUNISME! COM S'ESTA COMPLINT EL PLA QUINQENNAL

La Direcció Central d'Estadística del Govern soviètic acaba de publicar, seguint el seu mètode habitual, el comunicat sobre el balanç trimestral del compliment del Pla Quinquenal de la U. R. S. S. durant els darrers mesos d'abril, maig i juny, és a dir, el segon trimestre del 1950.

EN UN ANY, LA PRODUCCIO INDUSTRIAL SOVIETICA HA AUGMENTAT EN UN 21%.

El pla de producció pel segon trimestre del 1950 ha estat complert amb escreix pel conjunt de la indústria soviètica: un terme mig de 103%. Hi ha un fet significatiu, els ministeris que més sobrepassaren el pla foren els de Materials de Construcció (108%); Indústria Lleugera (107%); Cinematografia (103%) i Empreses del Ministeri de Salut (105%), etc. O sigui, les rames de treball que més directament beneficien a les masses populars: llur abastament, vivenda, salut, esbarjo i cultura.

El compliment del pla trimestral amb aquesta quantia significa que en el segon trimestre del 1950 la INDUSTRIA SOVIETICA HA AUGMENTAT LA SEVA PRODUCCIO, EN COMPARACIO AMB EL SEGON TRIMESTRE DE 1949, EN UN 21%. Es a dir, en 12 mesos, la producció de la U. R. S. S. ha experimentat un ascens d'una cinquena part més, ritme de desenvolupament que no té comparació amb cap país capitalista, no ja avui quan les coses passen al revés, sino en els millors moments passats de «prosperitat» capitalista.

En l'any transcorregut, els preus de cost de la producció industrial, han baixat en un 6%, com a conseqüència de les creixents racionalització i productivitat del treball; el nombre d'obres i empleats en la indústria soviètica ha crescut, també, en els darrers dotze mesos, en 2.400.000.

L'AVANÇ DE L'AGRICULTURA SOCIALISTA

Una sèrie important de dades revelen els avanços de l'agricultura soviètica.

LA SUPERFICIE SEMBRADA EN 1950 A TOT EL TERRITORI SOVIETIC - coljosos, sovjosos i economies pageses individuals - ES SUPERIOR A LA DE L'ANY PASSAT EN UNS 6 MILIONS D'HECTAREES.

El material mecànic de les Estacions de Màquines i tractors i dels coljosos i sovjosos és molt superior al de l'any passat: el 1 de juliol del 1950 el nombre de segadores-batadores era un 20% su-

perior que el 1 de juliol del 1949; el de camions, 22%; el de «combinades» automotrius, 330%, etc.

En el curs de la primavera del 1950, s'han plantat a la part europea de la U. R. S. S. 700.000 hectàrees de bandes forestals de protecció, o sigui, dues vegades i mitja més que en la primavera del 1949.

Aquest any, d'acord amb les decisions adoptades per les assemblees generals dels coljosos, destinades a assolir un major progrés econòmic i orgànic dels coljosos, ES PORTA A CAP EN DIVERSES REGIONS DE LA U. R. S. S. EL PROCES D'INTEGRACIO DELS PETITS COLJOSOS EN GRANS COLJOSOS. D'aquesta manera, en la regió de Moscú, on a començaments d'aquest any hi havia 6.000 coljosos, ara n'hi ha, després de l'integració, uns 1.700. A la regió de Leningrad, hi ha actualment 600 coljosos en lloc de 2.000.

MILLORAMENT DEL NIVELL DE VIDA DELS TREBALLADORS SOVIETICS

El sistemàtic desenvolupament de l'economia soviètica determina, de manera ràpida i quantiosa, un millorament general del benestar dels treballadors de la U. R. S. S. en tots els aspectes de llur vida diària. Heu's aci alguns dels elements de judici que proporciona el comunicat:

EN EL SEGON TRIMESTRE DEL 1950, EL POBLE SOVIETIC HA COMPRAT UN 30% MÉS DE MERCADERIES DE TOTES CLASSES QUE EN EL SEGON TRIMESTRE DEL 1949. Aquest impetuós augment de les compres populars va unit a l'abaratiment incessant de tots els articles que prossegueix amb fermesa després de les grans baixes de preus de l'any passat i, especialment, del mes de març darrer, de les quals en donem les dades següents:

El pa, derivats i els productes de pastisseria, foren rebuixats del 25,9 per cent al 30 per cent. L'arros del 12 per cent, els pèsols i els productes lleguminosos del 20 per cent. Les pastes per a la sopa del 25 per cent.

Carn i els productes de carnisseria i xarcuteria del 24 al 35 per cent. Conserves de carn i conserves mixtes el 25 per cent.

Peix i productes de peixeteria del 10 al 30 per cent. Conserves a l'oli el 25 per cent.

Matèries grasses, formatges i productes lactis del 15 al 30 per cent.

Ous el 15 per cent.

Sucre, confiteria i articles vitamínosos del 15 al 40 per cent.

Patates i llegums del 10 al 30 per cent.

Teixits del 12 al 24 per cent. Abrics, vestits, l'ençols, etc. del 10 al 35 per cent. Calçat del 15 al 25 per cent.

Vaixella, objectes de porcelana, etc. del 10 al 25 per cent.

Sabons el 50 per cent.

Màquines de cosir el 20 per cent.

Estris de cuina el 30 per cent.

Bicicletes, rellotges, tabacs, etc. del 10 al 40 per cent.

Aparells de ràdio, fotogràfics, màquines d'escriure, joguines per infants, etc. del 10 al 25 per cent.

Articles merceria de 15 al 35 per cent.

De manera proporcional foren rebuixats els preus de consum a les cantines, restaurants, salons de té i altres establiments similars.

En conseqüència, els treballadors soviètics compren cada dia més a preus més baixos, milloren acceleradament llurs condicions de vida, viuen cada dia millor.

ALTRES DADES

Registrem, finalment, en aquest mateix terreny, aquestes altres dades: En els darrers dotze mesos el nombre d'alumnes graduats en les escoles primàries, secundàries i d'obres i pagesos augmenta en un 25 per cent, el nombre de llibres publicats en un 15 per cent; el nombre de metges (per cada 100 llits d'hospital) en un 50 per cent.

Davant l'exploació i sofriments cada dia més grans dels treballadors del món capitalista, de l'Espanya franquista, davant les economies capitalistes fuetejades per la crisi, orientades avui cap a la guerra; sorgeix cada dia més poderós i convincent el contrast que ofereix la Unió Soviètica amb la seva economia socialista dedicada plenament a augmentar el benestar dels treballadors, cimentada sobre una política de pau i d'amistat entre els pobles.

TREBALLADORS! Compareu els prodigiosos avanços econòmics de la U. R. S. S. el benestar creixent del poble treballador soviètic, amb la desastrosa situació de l'economia franquista, amb les inhumanes condicions de vida a què estem sotmesos els treballadors dels pobles hispànics, sota el règim explotador, feixista i de guerra de Franco i Falange.

La política pacífica i creadora de la Unió Soviètica porta el benestar i la felicitat al seu poble. La política explotadora i de guerra duta a cap pel franquisme porta la misèria, la fam, l'atur forçós, la ruïna, la mort, a les masses treballadores!

Amb la unitat i la lluita de tot el poble endegarem el franquisme i obrirem camins de progrés i de benestar per a tots els pobles d'Espanya!

DESENVOLUPAMENT CULTURAL

A la U. R. S. S. hi ha tres centes mil biblioteques amb més de sis cents milions de volums, 127 mil palaus i cases de cultura, clubs, sales de lectura, etc.

A Moscú s'està construint una nova Universitat que tindrà 26 pisos. Hi haurà sis mil cambres pels estudiants i vivendes pels professors.

La xarxa d'escoles soviètiques s'estén cada dia més. Aquest any la xifra de mestres en exercici s'ha elevat a un milió i mig, o sigui dos cent cinquanta mil mestres més que l'any passat. El nombre d'alumnes és, actualment, de 33,9 milions.

El biòleg R. Husseinov ha assolit crear una nova espècie de cuc de seda. El seu creixement és molt ràpid i els seus capolls són uniformes i del mateix color. Aquest cuc fa dues vegades més de seda que les varietats fins ara conegudes.

ESPORTS

Actualment s'estan construint 19 grans estadis. El «Kirov» de Leningrad tindrà una cabuda de 75 mil persones, el de Kiev, 50 mil, el de Bakú, 40 mil i el d'Everan 25 mil.

ALLO QUE EL SOCIALISME HA FET DE L'ENDARRERIDA RUSSIA TSARISTA

A través dels plans quinquennals stalinians l'edificació del Socialisme a la U. R. S. S. ha transformat la vella i endarrerida Rússia tsarista en un potent país industrial, en marxa victoriosa cap el Comunisme, a un ritme desconegut fins ara en la Història.

Heu's aci el balanç comparatiu, entre els anys 1913, any anterior a la primera guerra mundial, i 1940, any anterior a la segona guerra mundial, i les previsions per a 1950, any en el qual acabarà el primer pla quinquennal de la post-guerra.

A LA INDUSTRIA

	1913.	1940.	1950.
Volum de la producció (en milions de rubles)	16.200	133.500	205.000
Nombre d'obres i empleats	11,4 milions	30,4 milions	33,5 milions
Extracció de carbó (en tones)	29. id	166. id	250. id
Fundició (en tones)	4,2 id	18,3 id	25,4 id
Acer (en tones)	4,2 id	15. id	19,5 id
Energia elèctrica (en milions de k. w.)	1.900 mil milions	48. mil milions	82. mil milions
Petroli (en tones)	9. milions	31. milions	35,4 milions
Sucre (en milers de tones)	1.340	2.150	2.400
Inversions de capitals de l'Estat:	(1923-27)	(1938-42)	(1946-50)
En la indústria (en milions de rubles)	4.900	111.900	157.500

A L'AGRICULTURA

	1913	1940
Superfície sembrada de blat (en milions d'hectàrees)	105	150,8
Producció de gra (en milions de tones)	70 (promig)	115,2
Cereals comercials (en milions de tones)	21,5	38,3
Potència dels generadors elèctrics rurals (en k. w.)	2.000	275.000

LA FERMA I CONSEQÜENT POLITICA DE PAU DE LA UNIO SOVIETICA

La U. R. S. S. a l'avantguarda de la batalla per la prohibició de l'arma atòmica

La ferma i conseqüent política de pau practicada per la Unió Soviètica, nascuda en el mateix moment de la victòria de la gran Revolució Socialista d'Octubre, s'ha manifestat vigorosa i decidida en la batalla que menen tots els pobles del món per la prohibició de l'arma atòmica.

La U. R. S. S. és la més ferma campiona de la causa de la prohibició de les armes atòmiques i de l'establiment d'un control internacional de l'energia atòmica. En el curs de totes les reunions de l'O. N. U., els representants soviètics han lluitat i lluiten, sistemàticament i constructiva, per aquesta noble causa, que és la de centenars i centenars de milions de ciutadans d'arreu del món.

Més de 14 vegades ha reclamat la U. R. S. S. a l'O. N. U. aquesta prohibició i aquest control de les armes atòmiques, topant sempre amb el sabotatge i la negativa descarats dels imperialistes ianquis i llurs lacais.

Senyalem algunes d'aquestes ocasions:

19 DE JUNY DEL 1946. — Gromico demana es signi un acord internacional que posi fora de la llei la bomba atòmica, que impedeixi la seva producció i que imposi la destrucció de les bombes existents en un plaç de 90 dies.

29 D'OCTUBRE DEL 1946. — Molotov proposava a l'O. N. U. la reducció dels armaments dels països, de la producció i utilització de les armes atòmiques, l'establiment d'un control de l'energia atòmica que assegurés la seva utilització només amb fins pacífics.

14 DE DESEMBRE DEL 1946. — Com a conseqüència de la històrica intervenció de Molotov, l'O. N. U. aprova una resolució encomanant a la Comissió atòmica de l'O. N. U. que compleixi sense demora la seva missió, i al Consell de Seguretat, que prengui acords per a la prohibició de les armes atòmiques i el control internacional de l'energia atòmica.

19 DE FEBRER DEL 1947, 19 DE JUNY DEL 1948, 15 D'AGOST DEL 1947, 29 DE MARÇ DEL 1948, 5 D'ABRIL DEL 1948 i 17 DE MAIG DEL 1948.

— En totes aquestes dates Gromico fa successives proposicions en nom de la U. R. S. S., per a que es prohibeixi l'arma atòmica, per a que s'estableixi un control internacional de l'energia atòmica, en el quadre del Consell de Seguretat i per a que seguidament, s'adoptin una sèrie de mesures que garantitzin l'aplicació d'aquestes proposicions.

1 D'OCTUBRE DEL 1948. — Vitxinski proposa la reducció en un terç de totes les forces armades de les cinc grans potències i la prohibició de la utilització de l'arma atòmica.

8 D'OCTUBRE DEL 1949. — Vitxinski, en la reunió de l'O. N. U. a París, reclama que la Comissió atòmica de l'O. N. U. prossegueixi els seus treballs d'acord amb el sentit de les resolucions aprovades el 24 de gener i el 14 de desembre del 1946 i proposa es posin en vigor simultàniament la prohibició i el control atòmics.

25 DE FEBRER DEL 1949 i 22 DE JULIOL 1949. — La U. R. S. S. reitera les seves proposicions precedents.

23 DE SETEMBRE DEL 1949. — Vitxinski proposa la prohibició incondicional de la utilització de les armes atòmiques i l'establiment d'un control internacional adequat i rigorós; proposa, també, la signatura d'un pacte de pau entre les cinc grans potències.

21 DE SETEMBRE DE 1950. — En la sessió de l'Assemblea General de l'O. N. U. que s'està celebrant actualment a Lake Success, A. Vitxinski proposa la condemna de la propaganda d'una nova guerra, la prohibició absoluta de l'arma atòmica i l'establiment d'un rigorós control internacional d'aquesta mesura de prohibició, considerar com criminal de guerra el primer Govern que utilitzi l'arma atòmica o qualsevol altre mitjà d'extermini humà en massa, la signatura d'un pacte per enfortir la pau entre els E. E. U. U., Gran Bretanya, U. R. S. S., França i Xina i la reducció, en un terç dels armaments i forces armades de les grans potències.

Heu's aci quina ha estat i és la ferma política de pau preconitzada per la U. R. S. S., la seva acció tenaç i decidida, a la capdavantera de tots els pobles, en la batalla per la prohibició de l'arma atòmica.

Aquesta política està recolzada per l'acció de centenars i centenars de milions de gent senzilla, de centenars de milions de persones de sentiments humanitaris que han donat i donen, diàriament, llur adhesió a la Crida d'Estocolm.

Els pobles hispànics saluden i apoaven, també, la conseqüent política de pau de la U. R. S. S., i la recolzen amb la signatura de la Crida del Comitè Mundial de Partidaris de la Pau, car hi veuen una poderosa contribució a la lluita que menen contra el règim de guerra franquista i pel triomf de la República Democràtica.

DOS SISTEMES,

DOS PRESSUPOSTOS!

Els E. E. U. U. gasten més del 71% de llur pressupost (sense comptar els crèdits extraordinaris), en despeses militars. La U. R. S. S. hi dedica el 19%.

Els E. E. U. U. destinen el 29% del pressupost per a despeses civils. La U. R. S. S. destina el 81% al desenvolupament i progrés de la seva economia nacional i a les atencions socials i culturals del poble.

Els pressupostos dels E. E. U. U. estan al servei de la guerra.

Els pressupostos soviètics estan al servei de la pau i del progrés!

LA DEFENSA DE LA U. R. S. S., DEURE DE TOTS ELS REVOLUCIONARIS, DELS LLUITADORS PER LA PAU I EL PROGRES

A l'endemà mateix de la històrica victòria de la Gran Revolució Socialista d'Octubre, les forces del capitalisme mundial, confabulades en un mateix objectiu de classe, reaccionari, organitzaren la lluita oberta contra el jove poder soviètic amb l'ànim d'enderrocar-lo.

La intervenció militar estrangera dels anys 1918-20 fou l'inici d'una lluita que prosseguí, amb altres formes, durant una sèrie d'anys i que va tenir la seva expressió més ferotge l'any 1941, amb la pèrfida i criminal agressió hitleriana.

Cal dir, però, que cada vegada que les forces de la reacció i de l'imperialisme han volgut treiar terra soviètica, han conegut la desfeta i l'esclafament més absolut. Aquesta experiència històrica hauria de servir als caníbals imperialistes que preparen actualment una guerra d'agressió contra la U. R. S. S.

Com haurien de recordar que cada vegada que la Unió Soviètica ha estat atacada, la classe obrera mundial ha palesat la seva solidaritat activa al País del Socialisme, a la Pàtria dels treballadors. «Tant aviat com la burgesia intenta -deia Lenin- aixecar el braç contra nosaltres, els seus propis obrers li subjecten el braç».

La sublevació dels mariners francesos a la Mar Negra l'any 1919, dirigits pel nostre gran camarada i amic André Marty, negant-se a disparar els canons de llurs vaixells de guerra contra el jove poder soviètic, l'increment de la lluita dels pobles en el moment de l'agressió nazi a la U. R. S. S., les fermes promeses fetes pels treballadors de tot el món de negar-se a empujar les armes contra la Unió Soviètica, en el cas d'un atac dels gangsters atòmics, en són testimonis irrefutables.

Avui, les forces de l'imperialisme, preparen una nova guerra d'agressió contra l'Estat Soviètic. Volen destruir la U. R. S. S. baluard victoriós de les forces de la Pau, de la Democràcia i del Socialisme, obstacle principal que s'oposa als plans de domini del món, de reacció i de guerra, projec-

tats pels imperialistes.

En aquests criminals intents de destrucció de la U. R. S. S. els imperialistes compten amb l'ajut i la col·laboració de les forces reaccionàries i feixistes de cada país. Compten amb Franco, compten amb llurs agents disfressats amb la careta de socialistes, d'anarquistes, de republicans o nacionalistes, o de comunistes comorors. Compten amb la banda d'espies i traïdors titistes.

Però -i aquesta és la gran i insalvable tragèdia dels imperialistes-, no compten amb els pobles, amb les masses obreres i populars, les quals, alertades i mobilitzades pels Partits Comunistes de cada país, han declarat solennement que MAI no faran la guerra contra la U. R. S. S.

Davant dels plans criminals dels imperialistes, davant de llur històrica i desenfrenada propaganda antisoviètica -secundats un i altre pel francofalangisme-, el principi de la defensa de la U. R. S. S., la popularització de la seva conseqüent política de pau, de les gegantines transformacions que s'estan operant en territori soviètic, ha d'estar en un primer pla de la política i de l'acció dels comunistes. I no sols dels militants comunistes, sino de cada revolucionari, de cada partidari del progrés social.

L'any 1927, STALIN, en el seu informe davant del Ple conjunt del C. C. i de la Comissió Central de Control del P. C. (b), va senyalar, amb termes ben clars, quina havia d'esser -i avui amb més raó i força que mai-, l'actitud dels revolucionaris i internacionalistes envers la U. R. S. S.

«REVOLUCIONARI -deia Stalin-, és aquell que, incondicionalment i sense reserves, obertament i honrada, sense conferències militars serretes, està disposat a defensar, protegir a la U. R. S. S. per quan la U. R. S. S. és el primer Estat revolucionari, proletari, del món, que construeix el socialisme. INTERNACIONALISTA és aquell que està disposat a defensar a la U. R. S. S. incondicionalment, sense vacil·lacions, sense reserves, perquè la URSS

és la base del moviment revolucionari mundial; i defensar, impulsar cap endavant aquest moviment revolucionari no és possible sense defensar a la U. R. S. S. -I aquell que pensi defensar el moviment revolucionari mundial al marge i en contra de la U. R. S. S., aquest va contra la revolució, roda inevitablement al camp dels enemics de la revolució.»

No és pot ésser REVOLUCIONARI i INTERNACIONALISTA -ambdues condicions són inseparables-, i COMBATRE LA U. R. S. S. com fan els agents de l'imperialisme, des dels traïdors titistes als elements encoberts amb l'etiqueta socialista o anarquista.

No es pot oblidar que en el curs d'aquests 33 anys d'existència de la U. R. S. S., el Poder soviètic ha estat, no sols el baluard i l'avantguarda del moviment revolucionari mundial, sino que, amb la seva influència, amb els èxits de la seva política stalinista, interiors i exteriors, ha desenvolupat extraordinàriament, la unitat i la fortalesa del moviment revolucionari arreu del món.

L'actual superioritat de l'immens camp de la pau, de la democràcia i del socialisme -superioritat cada dia en augment-, ha estat, en allò més decisiu, obra de la Unió Soviètica.

Les grans victòries que representa l'esclafament de l'imperialisme alemany -japonès i el sorgiment de les democràcies populars a Europa, de la Xina Popular i de l'Alemanya Democràtica, han estat possibles gràcies a les condicions creades amb l'existència i la lluita heroica, tenaç i conseqüent de la U. R. S. S.

En definitiva, pot dir-se, que tot l'avanç, tot el creixement, tots els èxits del moviment revolucionari mundial, tenen, avui, llur origen en l'existència i en la lluita gloriòsa de la Unió Soviètica.

Tot això és cada vegada més i millor comprès per les masses obreres i populars de tot el món. I ho és, igualment, per les masses obreres i populars de Catalunya, de tots els pobles hispànics.

(Passa a la pàg. 4)

(1) La formulació està confusa; en l'original apareix un error de caixa =

LA REVOLUCIÓ D'OCTUBRE

VA RESOLDRE

EL PROBLEMA NACIONAL

«La Revolució d'Octubre va poder resoldre el problema nacional perquè va derrotar el poder dels terratinents i dels capitalistes instaurant el govern dels obrers i dels pagesos, perquè a l'enderrocar el poder dels terratinents i la burgesia alliberà a totes les nacions i pobles de Rússia de l'opressió nacional, perquè la Revolució va estar dirigida pel proletariat sota la bandera de l'internacionalisme proletari, de l'aliança amb els pagesos, de la confiança mútua i d'unió fraternal entre els obrers i pagesos de totes les nacionalitats, perquè alliberà a tots els pobles de les classes dominants que els explotaven i oprimien, perquè el Partit Comunista bolxevic va saber aplicar el just principi del dret d'autodeterminació de les nacions en la seva interpretació revolucionària, socialista».

(Josep MOIX, del Secretariat del P. S. U. de C.)

4 TRANSCENDENTALS

DECISIONS DEL GOVERN

DE LA U. R. S. S.

En el curs d'aquestes darreres setmanes, el govern soviètic, en prosseguir la seva ferma i conseqüent política de grans realitzacions al servei de la Pau i del benestar dels pobles de la U. R. S. S. i de tota la Humanitat, va prendre quatre transcendents decisions de les quals, avui, al commemorar-se el 33 aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre, en podem resumir els aspectes més fonamentals.

Aquestes decisions foren:

1ª Construcció d'una central hidro-elèctrica a Cuibitxev. Serà el centre de producció d'energia elèctrica més gran del món. Produirà prop de 10 mil milions de kWh. per any.

2ª Construcció d'una segona central hidro-elèctrica a Stalingrad, d'una capacitat de producció propera als 10 mil milions de kWh. anuals.

(Aquestes dues centrals produiran, doncs, uns 20 mil milions de kWh., és a dir, prop de quatre vegades la producció total d'energia elèctrica de l'Espanya franquista)

3ª Construcció, a la República de Turcmenia, d'un gran canal de 1.100 quilòmetres de longitud (igual a la distància que hi ha, per carretera, de Barcelona a Vigo). Gràcies a aquest canal es podrà ferilitzar uns 22 milions d'hectàrees de terra, és a dir tant com tota la superfície cultivable d'Espanya.

4ª Establiment d'un vast programa d'irrigació de les províncies meridionals d'Ucraïna i de la part septentrional de Crimea.

En aquestes zones s'hi construiran dos canals d'una llargària de 545 quilòmetres, altres canals d'irrigació d'una longitud total de 300 quilòmetres i una nova central elèctrica.

LES DONES A LA U. R. S. S.

327 mil dones són enginyers i tècnics en les empreses; 35 mil treballen en els instituts d'investigació i laboratoris; 2 milions són professores o mestres (900 mil a les escoles de primer grau); més d'un milió treballen als serveis d'higiene, de les quals 126 mil són metges.

Als coljosos i sovjosos hi ha 250 mil dones tractoristes o conductores d'altres màquines; 15 presidents o vice-presidents de coljosos i sovjosos, 5 mil condueixen locomotrius, etc.

Els pobles hispànics no seran mai carn de canó dels imperialistes contra la Unió Soviètica!

«Ni pactes «atlàntic» ni la «marshallització» d'Espanya no assoliran fer del nostre poble carn de canó dels yanquis i dels anglesos contra la Unió Soviètica i els països de democràcia popular»

«PASIONARIA»

LA UNIO SOVIETICA ES LA MILLOR AMIGA DE LA LLUITA DELS POBLES D'ESPANYA

D'ençà dels primers dies de la nostra guerra d'alliberament nacional el govern i els pobles soviètics van prestar la més generosa ajuda als pobles hispànics que lluitaven en defensa de llur llibertat i de la independència de la pàtria.

Aquest ajut, STALIN, l'explicava amb genial senzillesa en la seva resposta al telegrama d'agraïment que va enviar-li José Diaz en nom del nostre poble en els darrers i angoixosos mesos de l'any 1936:

«Els treballadors de la Unió Soviètica, al prestar a les masses revolucionàries d'Espanya l'ajut del qual són capaces, no fan més que complir amb llur deure. Es donen compte de que l'alliberament d'Espanya de l'opressió dels reaccionaris feixistes no és un assumpte privat dels espanyols, sino la causa comú de tota la humanitat progressiva i avançada»

En una declaració feta pel govern soviètic, a principis d'octubre del 1936, davant del Comitè de «no intervenció» exposava:

«El poble de la Unió Soviètica, considera que a Espanya té lloc una lluita de la major importància entre les forces de la guerra i de la pau. El govern espanyol representa les forces de la pau i els generals rebels les forces de la guerra. I la victòria d'aquests a Espanya desfermària amb impetu terrible totes les forces d'agressió, d'odi i de destrucció d'Europa i el perill d'una nova guerra arribaria a les mateixes portes de les nostres cases.

Aquesta és la raó principal per la qual el govern i els pobles soviètics estan interessats en els esdeveniments que tenen lloc a Espanya.»

La generosa i fraternal ajuda soviètica no s'ha interromput ni un sol moment. Milers de fills dels combatents republicans dels pobles hispànics van trobar una llar a la U. R. S. S. Han rebut tota mena d'atencions, han estat educats i formats en l'estima a Espanya per a que puguin ésser útils i els han donat una instrucció que mai no haurien pogut rebre en les condicions en que viuen a casa nostra els fills dels obrers i pagesos.

Des de la conferència de Potsdam fins avui la diplomàcia soviètica no ha deixat mai de defensar la causa dels pobles d'Espanya, en reclamar constantment L'ADOPCIO DE SANCIONS GONTRA EL REGIM FRANQUISTA, I L'AJUT A LES FORCES DEMOCRATIQUEES ESPANYOLES.

En l'Assemblea de l'O. N. U. del 1946, A. Vixinski, sortint al pas de les maniobres dels imperialistes deia:

«No cal investigar allò que significa el règim feixista de Franco. Sols cal escoltar la veu de la raó i fer atenció als anhels dels pobles per a sentir odi pel règim feixista de Franco i adoptar una sanció justa».

I afegia:

«Nosaltres considerem l'actitud passiva, apaivagadora, envers el règim de Franco com una clara violació dels interessos dels pobles democràtics ja que la guerra i el feixisme són inseparables.»

En una sessió del Consell de Seguretat, A. Gromico, en combatre l'actitud pro-franquista dels representants yanquis i britànics, deia que:

«El decidir de quina manera s'ha d'alliberar a sí mateix de l'odiit règim feixista és assumpte del poble espanyol. Però és tasca de les Nacions Unides eliminar aquesta font de perills per a la seguretat internacional i és missió de les Nacions Unides, al mateix temps, ajudar el poble espanyol i a les forces democràtiques espanyoles a recuperar per sí mateixes les llibertats democràtiques que els han estat arrabassades».

En el discurs pronunciat davant del primer Co-

mitè de l'Assemblea General de l'O. N. U., el 6 de maig del 1949, A. Gromico, va defensar, novament, la causa dels pobles hispànics, en denunciar vigorosament els plans imperialistes tendents a fer d'Espanya una base militar per a la guerra que preparen contra la U. R. S. S. i les democràcies populars. El delegat soviètic, en la seva intervenció, va dir:

«... l'Espanya de Franco està molt lluny d'ocupar el darrer lloc en els plans dels nous aspirants a la dominació mundial, els quals opinen que Espanya ha d'ocupar un lloc d'importància en els plans militars i estratègics del bloc anglo-saxó, així com en les mesures militars i polítiques aplicades per aquest bloc.»

Com a conclusió, A. Gromico, senyalà: «La tasca de les Nacions Unides consisteix en posar un terme a la política d'alentament i d'ajut al règim feixista, política aplicada cada vegada més obertament pels cercles agressius de certs Estats. La tasca de les Nacions Unides consisteix, no sols en assegurar l'aplicació de les resolucions ja adoptades per l'Assemblea General, sino en pensar igualment en els mitjans que poden utilitzar-se per tal d'arribar a la victòria de la democràcia a Espanya i d'assegurar al poble espanyol un lloc digne d'ell a l'Organització de les Nacions Unides».

Aquesta ha estat i és, bieuement resumida, política conseqüent del govern soviètic en relació a la lluita del nostre poble. Política d'ajut fraternal, generós, que té el seu origen en el fet que el País del Socialisme, és el més fidel baluard de la defensa de la llibertat i de la independència de tots els pobles.

D'ací l'estima, la profunda admiració i simpatia que senten les masses treballadores i democràtiques dels pobles d'Espanya envers la U. R. S. S., envers el gran Stalin, admiració i simpatia que renoven, en aquest 33 aniversari de la Gran Revolució Socialista d'Octubre, lluitant contra el franquisme, per la Pau i la Democràcia.

LA DEFENSA DE LA U. R. S. S...

(Ve de la pàg. 3)

A Espanya, el centre de tota la propaganda franco-falangista, és l'odi a la U. R. S. S., la propagació de tota mena de calúmnies i de mentides. Malgrat això, els treballadors i demòcrates, mantenen i augmenten llur simpatia, admiració i estima envers la U. R. S. S. i Stalin. En la negra nit franquista, la U. R. S. S. i Stalin, són l'esperança del nostre poble que sofreix i lluita. En la U. R. S. S. i en Stalin els pobles hispànics hi veuen la sòlida garantia del seu alliberament, la millor defensora de la nostra causa republicana democràtica en el camp internacional, davant de la política d'ajut a Franco i al seu règim feixista, practicada pels imperialistes.

Desenvolupar, enfortir aquests sentiments d'estima envers la U. R. S. S., de solidaritat proletària envers el gran País del Socialisme triomfant, és el deure de tots els comunistes, els quals, en aquesta situació, com en totes, han d'estar a la capdavantera de tot el poble en la defensa de la Unió Soviètica, mobilitzant entorn d'aquesta tasca, a tots els revolucionaris, a tots els lluitadors per la pau que arhelen un futur de llibertat i de progrés, fent-los conèixer, arrelant en llur consciència, la promesa de que,

«si els imperialistes anglo-saxons portats per llur set de domini es llancesin a la guerra contra la Unió Soviètica i les democràcies populars, i el règim de Franco, pesi a la resistència del poble espanyol, assolis llançar Espanya a la guerra, la classe obrera i el poble espanyol, i al seu cap el P. C., considerarien automàticament la lluita alliberadora i justa de l'Exèrcit i pobles soviètics i de democràcia popular, com llur pròpia lluita i s'esforcarien per transformar aquesta guerra injusta i reaccionària en un alçament general del poble i la nació a fi d'enderrocar el règim feixista de Franco, restablir la República democràtica i rescatar la independència i la sobirania nacional». (De la Declaració del C. C. del P. C. d'Espanya del 17 de març del 1949.)

El Partit Comunista (Bolxevic) artífex de la Revolució Socialista d'Octubre constructor del Socialisme, educador i guia dels comunistes de tot el món

En el període que va precedir la Gran Revolució Socialista d'Octubre, els vells partits de la II Internacional, saturats de reformisme i de social-xovisme, transformats en partits de « pau social » i de « col.laboració de classes », en màquines electorals, van posar de relleu llur fracàs com a força revolucionària.

Aquest fracàs culminà amb la vergonyant traïció de llurs dirigents oportunistes, en el curs de la primera guerra imperialista mundial, al passar-se al camp de llur pròpia burgesia. (Exactament com fan avui al posar-se al costat dels imperialistes en la preparació de la guerra contra la U. R. S. S. i les democràcies populars.)

A Espanya, els caps reformistes del Partit Socialista,

« Van fer-se seu el social-xovinisme, l'esperit de capitulació, l'oportunisme dels dirigents de la II Internacional. Els dirigents reformistes caminaven per la pendent dretana que havia de portar-los més endavant a la col.laboració amb la dictadura de Primo de Rivera; a convertir-se en guardians dels interessos de la burgesia i els terratinents en el període del bienni republicà-socialista, i més tard en un instrument servil de l'imperialisme anglo-saxó, en lacais de les forces més reaccionàries a Espanya i al món, en animadors de la política de guerra contra la Unió Soviètica i tots els pobles. »

(De la Carta del C. C. del P. C. d'Espanya a totes les Organitzacions i Militants del Partit

amb motiu del 30 aniversari)
Els partits social-demòcrates van demostrar, en definitiva, que no servien, « per a la lluita revolucionària del proletariat, que no són partits combatius del proletariat, que ni en els obrers al Poder » (STALIN. « Sobre els fonaments del leninisme ».)

Per a dur a terme aquesta missió històrica i l'experiència ho ha confuimat - es feia indispensable crear un partit de tipus nou, un partit combatiu, un partit revolucionari,

« prou intrèpid per a menar els proletaris a la lluita pel Poder, prou expert per orientar-se en les condicions complexes de la situació revolucionària i prou flexible per a sortejar tots i cadascun dels esculls que s'interposen en el camí vers els seus fins ». (STALIN. « Sobre els fonaments del leninisme ». Edició clandestina castellana, pàg. 89)

« Aquest nou partit -afegia STALIN- és el Partit del leninisme ». La creació d'aquest Partit revolucionari de tipus nou no fou una tasca fàcil. LENIN, el gran mestre i educador del moviment revolucionari mundial, menà una lluita aferrissada, intransigent contra les concepcions oportunistes, estranyes al Partit que, de triomfar, l'haurien menat pel mateix camí de traïció, dels fracassats partits social-demòcrates.

Lenin, en desenvolupar i enriquir el marxisme en l'època de l'imperialisme i de la revolució proletària posà els fonaments ideològics del nou Partit que la classe obrera necessitava.

« Sense teoria revolucionària -deia Lenin- no pot haver-hi tampoc moviment revolucionari... Sols un partit dirigit per una teoria revolucionària pot complir la seva missió de combatent d'avant-guarda ».

I no sols posà els fonaments ideològics del Partit si no que, en una lluita implacable contra l'oportunisme dels menxevics en relació als problemes d'organització, sentà les bases orgàniques del nou Partit.

« El proletariat -escrivia Lenin en la seva obra « Un pas endavant, dos passos endarrera », no disposa, en la seva lluita pel Poder, d'altra arma que l'organització. El proletariat, disseminat per l'imperi de l'anàrquica concurrència dintre del món burgès, esclafat pels treballs forçats, al servei del capital, llançat constantment al « cingle » de la misèria més completa, de l'embrutiment i de la degeneració, sols pot fer-se i es farà inevitablement invencible, sempre i quan la seva unió ideològica per mitjà dels principis del marxisme s'afianci mitjançant la unitat material de l'organització, que fon als milers de treballadors en l'Exèrcit de la classe obrera. Davant d'aquest exèrcit no prevaldran ni el Poder senil de l'autocràcia russa ni el poder caduc del capitalisme internacional. »

I així fou. L'autocràcia russa i el capitalisme mundial no van poder impedir que l'exèrcit de la classe obrera, organitzat, mobilitzat i dirigit pels bolxevics triomfés en aquelles jornades històriques d'octubre del 1917.

Sense l'existència i la lluita del Partit Bolxevic la Gran Revolució Socialista d'Octubre no hauria estat possible,

Com no haurien estat possibles, més tard, els grans i històrics èxits assolits en la lluita per esclafar la intervenció militar estrangera, en la lluita per la consolidació del nou poder soviètic, de la seva economia socialista, en la superació dels obstacles i dificultats de tota mena que els posaven, una rera l'altra, els residus capitalistes i contrarevolucionaris de l'interior conjuminats amb les forces reaccionàries de l'exterior.

Els grandiosos plans quinquennals stalinistes tampoc no haurien estat realitzables sense l'acció tenaç, organitzadora dels bolxevics en la mobilització de les grans forces i energies creadores dels pobles de la U. R. S. S.

El Partit Comunista (b) sota la direcció del més gran estratega de tots els temps, el camarada J. STALIN, fou l'organitzador de la victòria de la

Unió Soviètica sobre les forces hitlerianes, per la qual cosa salvà tota la Humanitat de la barbàrie nazi.

Avui, el Partit Comunista (b) és l'inspirador de la conseqüent política de pau de la Unió Soviètica, l'animador de les grandioses obres de transformació de la naturalesa que s'estan realitzant en diverses contrades del territori soviètic. El Partit Bolxevic mena els pobles de la U. R. S. S. vers els cims esplendorosos i radiants del comunisme.

I no s'acaba ací el paper històric jugat per aquest gloriós i heroic Partit fundat per Lenin i Stalin.

El P. C. (b) és l'educador i el guia indiscutible de tots els Partits Comunistes del món. En les seves ensenyances i experiències, en les seves lluites, els comunistes d'arreu del món s'hi inspiren, ens hi eduquem, per a menar, al front de la classe obrera i del poble, la lluita per la Pau i la Democràcia, la lluita pel Socialisme i el Comunisme.

A l'exemple dels bolxevics, els comunistes catalans, els d'arreu d'Espanya, menarem la classe obrera i tot el poble pel venturós camí de la destrucció del poder terrorista dels grans terratinents i capitalistes, el règim franquista, recobrem la independència per a Espanya, la República democràtica i obrirem, per al nostre poble, el camí fel·líc de la societat Socialista, Comunista.

Visca el P. C. (b), el Partit de Lenin i Stalin artífex de la gran Revolució Socialista d'Octubre i de les grandioses realitzacions i victòries soviètiques, educador i guia de tots els comunistes del món!

LA CONTRIBUCIO DE LA U. R. S. S. A LA VICTORIA ANTIHITLERIANA

La Unió Soviètica fou la força principal, decisiva, en la guerra contra els hitlerians i feixistes. Gràcies als immensos sacrificis fets pels heroics pobles soviètics el nazi-feixisme fou derrotat i la Humanitat salvada d'un nou i horrorós esclavatge. Heu, s'ací unes quantes xifres que reflexen la immensitat de l'esforç soviètic en la darrera guerra mundial:

Morts:	
Militars	7 milions
Civils	10 id.
Ciutats destruïdes o incendiades totalment o parcial	1.710
Aldees destruïdes o incendiades	70.000
Edificis destruïts	6 milions
Persones sense llar	25 milions
Empreses industrials destruïdes (hi treballaven quatre milions d'obres)	31.850
Quilòmetres de vies de ferrocarril destruïdes	65.000
Estacions de ferrocarril destruïdes	4.100
Granges col·lectives saquejades o destruïdes	98.000
Granges de l'Estat saquejades o destruïdes	1.876
Estacions de màquines i tractors saquejades	2.890
Hospitals o institucions sanitàries diverses destruïdes	40.000
Escoles i Institucions d'ensenyança i d'investigació destruïts	84.000
Biblioteques públiques destruïdes	42.000
Caps de bestiar que els hitlerians van matar o s'emportaren a Alemanya:	
Cavalls	7 milions
Bestiar boví	17 id.
Bestiar llaner i cabrum	27 id.

ELS PROGRESSOS DE LA U. R. S. S.

TRIOMF DE LA IDEOLOGIA MARXISTA - LENINISTA - STALINISTA

« Moltes vegades, en el nostre país, els simples obrers anarquistes i socialistes, davant dels progressos de la Unió Soviètica i, sobretot, després de la seva victòria sobre l'hitlerisme i dels triomfs de les democràcies populars i de la Xina mil.lenària, s'han preguntat: Com és possible que havent tingut les nostres organitzacions una gran força i la preponderància en el moviment obrer, no hàgim estat capaços d'acabar amb la brutal explotació dels capitalistes i terratinents al nostre país? »

La resposta és senzilla: « Sense teoria revolucionària no pot haver-hi tampoc moviment revolucionari. I ni l'anarquisme, amb les seves teories radicals petit-burgeses del « tot o res », amb el seu filisteisme « antiautoritari » i el seu menyspreu de les masses, teories absolutament estranyes als interessos de la classe obrera, ni els socialdemòcrates amb llur podrit oportunisme, han pogut ni podran portar els obrers a la victòria sobre llurs explotadors. »

El triomf de la Revolució d'Octubre i els immensos èxits del país socialista que comença a marxar pel camí del comunisme, són l'expressió viva i material, del triomf de la ideologia marxista-leninista-stalinista sobre l'oportunisme i el reformisme dels partits socialdemòcrates i sobre el pseudo-revolucionarisme anarquista, els caps dels quals, tant en un com en altre cas, han vacil·lar sempre, anant en els moments d'auge del moviment obrer des de la fanfarroneria « revolucionària » més insensata, fins a la covarda renúncia a la lluita, en els moments de retrocès o estancament del moviment revolucionari.

I tot això, per a convertir-se obertament, en agents assalariats dels imperialistes i de la reacció, en els més rabiosos enemics del socialisme en el camp obrer, com ho evidencia la política de la socialdemocràcia internacional i l'actual conducta dels dirigents anarquistes i socialistes dretans espanyols. »

PASIONARIA

« Vivim en un segle en que tots els camins menen al Comunisme » (MOLOTOV)

7 DE NOVEMBRE

DEL 1936

LA DEFENSA DE MADRID EXEMPLE D'UNITAT

per a tot el poble en la lluita contra el franquisme,
per la Pau i la República Democràtica

Es compleixen, avui, catorze anys de l'heroica defensa de Madrid. Catorze anys de les gestes glorioses dels soldats de l'Exèrcit de la República, del poble madrileny, que van deturar les furioses escomeses dels invasors nazi-feixistes i dels sublevats franquistes que volien apoderar-se de la capital de l'Espanya republicana.

La Defensa de Madrid fou una prova ben palesa de combativitat i d'heroisme d'un poble decidit a defensar la seva llibertat i independència, de defensar les conquestes democràtiques assolides amb la República.

Fou un alt exemple d'UNITAT. D'UNITAT combatent del proletariat, d'UNITAT de totes les forces democràtiques aplegades en el Front Popular, d'UNITAT de tota l'Espanya republicana que va mobilitzar-se ardentment per ajudar, amb soldats i queviures, Madrid, «cor d'Espanya»!

Quan aquesta unitat fou trencada per la criminal traïció dels agents de l'imperialisme britànic, Casado, Besteiro, Mea, etc. etc. els carrers de Madrid foren trepitjats per les tropes estrangeres i les que van sublevar-se contra la República.

Però, per damunt de tot, en la gloriosa Defensa de Madrid, cal destacar el paper de cisiu que va jugar-hi el Partit Comunista d'Espanya, els seus dirigents estimats PEPE DIAZ I PASIONARIA.

El Partit Comunista d'Espanya fou l'ànima de la Defensa de la capital republicana. Fou el dirigent indiscutible de la unitat que va permetre salvar Madrid en els dies anginosos de Novembre del 1936. La seva conseqüent política unitària, la seva influència

PASIONARIA

entre les masses, van cristal·litzar en aquell poderós i combatiu moviment unitari que va impedir, als invasors i sublevats franquistes, apoderar-se de Madrid.

En explicar allò que certa gent anomena «miracle de la Defensa de Madrid» el camarada Francisco Anton, membre del B. P. del P. C. d'Espanya, i aleshores Comissari General de les forces republicanes que defensaven la capital d'Espanya, va dir:

«El miracle de la resistència del poble de Madrid fou possible perquè va haver-hi una força política que, des dels primers moments, alentà l'esperit de resistència; donà al poble confiança i seguretat en les seves forces; les organitzà i anà al combat a l'avantguarda d'aquestes forces. Aquesta força política fou el Partit Comunista d'Espanya».

En commemorar el catorzè aniversari de la Defensa de Madrid, inspirem-nos en les experiències unitàries d'aquella gesta històrica, per enfortir la unitat de la classe obrera, la de totes les forces republicanes i antifranquistes, la unitat de tot el poble en si dels Consells de la Resistència per a desenvolupar i enfortir la lluita contra el franquisme, per la Pau, la independència d'Espanya i la República Democràtica.

Inspirem-nos en l'acció dirigent organitzadora i mobilitzadora del Partit Comunista en la Defensa de Madrid, per a consolidar i eixamplar la nostra política unitària, per assegurar, encara més, el paper dirigent del Partit en la lluita de tot el poble pel seu alliberament i per la victòria de la pau, de la democràcia i del progrés!

Redoblem la campanya contra la bomba atòmica!

RECOLLIM ENCARA MES ADHESIONS A LA CRIDA D'ESTOCOLM!

L'acollida favorable que la Crida d'Estocolm ha tingut en el si de les masses antifranquistes i patriotes de tot Espanya, és l'expressió de la ferma voluntat de pau que anima a tot el nostre poble.

Milers i milers d'homes i dones, de joves i vells, de ciutadans de totes les tendències polítiques i creences religioses, coneixen la Crida d'Estocolm i posen llur signatura al peu d'aquesta històrica i humana Crida que ha mobilitzat a centenars de milions de partidaris de la pau de tot el món. Heu's ací unes quantes dades de la profunda mobilització que s'està realitzant arreu d'Espanya:

MIL ANTIFRANQUISTES DONEN LLUR ADHESIO A LA CRIDA

En una ciutat del centre d'Espanya, mil antifranquistes han donat llur adhesió col·lectiva i entusiasta a la Crida d'Estocolm.

L'ADHESIO D'UN CATEDRÀTIC DE CATALUNYA

El Comitè Permanent del Congrés Mundial de Partidaris de la Pau, resident a París, ha rebut l'adhesió d'un catedràtic en funcions en un centre d'ensenyança de Catalunya.

LA GRAN MAJORIA DE LA TRIPULACIO D'UN VAIXELL SIGNA

Fa unes setmanes arribà en un port de l'estranger un vaixell de l'Espanya franquista. Un compatriota va presentar a la tripulació la Crida d'Estocolm. Gairebé tots els mariners van signar.

Aquests exemples mostren com la Crida d'Estocolm ha penetrat en amplis sectors del nostre poble, a l'ensem que posa de relleu les immenses possibilitats que existeixen per a desenvolupar

par a casa nostra un ampli i organitzat moviment en favor de la pau i contra la bomba atòmica.

La campanya en favor de la Crida d'Estocolm cal CONTINUAR-LA, AMPLIAR-LA I CONSOLIDAR-LA!

Cada comunista, cada partidari de la pau ha de donar una nova embranzida a llur esforç per a recollir signatures al peu de la Crida d'Estocolm. Els perills de guerra, les provocacions i agressions dels bandits atòmics menen, diàriament, noves persones al camp de la pau, disposades a signar i a fer signar la Crida d'Estocolm. La nostra tasca consisteix en saber descobrir aquests nous partidaris de la pau, que segurament, es troben entre els nostres familiars, amics, companys de treball, de la Cooperativa, de l'Escola, etc. etc. i als quals encara no hem fet conèixer la Crida ni demanat llur adhesió.

Tots aquells que no tinguin possibilitat de fer arribar llur adhesió a la Crida d'Estocolm al Comité Mundial de Partidaris de la Pau per mitja del Moviment de la Resistència, poden i han d'utilitzar llurs amics, familiars o altres persones conegudes residents a l'estranger.

REDOBLEM LA CAMPANYA CONTRA LA BOMBA ATOMICA! CAP COMUNISTA HA DE RESTAR AL MARGE D'AQUESTA CAMPANYA! CAP ANTIFRANQUISTA SENSE ADHERIR-SE A LA CRIDA D'ESTOCOLM!

ESCOLTEU RADIO MOSCU!

Emissions en espanyol:

Cada dia a les 9 i 10 de la nit per camps d'onda de 25 i 30 metres.

A les 11, per camps d'onda de 25 - 30 i 31 m.

DENUNCIEM

LA PENETRACIO
DE L'IMPERIALISME IANQUI
I ELS PREPARATIUS
DE GUERRA A ESPANYA!

CARN DE CANO AL SERVEI DELS
IMPERIALISTES, NO!

Mentre el poble passa gana i malviu aclaparats per tota mena de dificultats, mentre l'economia espanyola s'entonsa cada dia més en l'abim de la catàstrofe més completa, el botxí del Pardo, acompanyat per milers de policies i falangistes, de gossets i vividors del règim, gasta milions i milions de pessetes passejant la seva figura de palliasso per les posicions africanes de l'«Imperi Blau» i de les illes Canàries.

L'assassí dels pobles hispànics ha aprofitat aquest viatge per a garlar com una cotorra. En un dels seus discursos pronunciats a la Residència d'Oficials de Sta. Cruz de Tenerife el sinistre «Caudillo» va oferir un altre cop, als seus amos imperialistes, la sang del nostre poble i el territori espanyol, per a la guerra que preparen els multimilionaris ianquis, contra la Unió Soviètica, les democràcies populars i pel domini del món.

«Hoy nos hemos asomado al mundo -va dir Franco- y lo hemos hecho modestamente, pero do nuestro puesto al sol, y el Mundo nos entienda y pesaremos porque tenemos cosas que en el Mundo escasean; la calidad extraordinaria de nuestro pueblo (llegeixis dels nostres soldats) pronto a encuadrarse en estas organizaciones castrenses unidas y perfeccionadas (Pacte Atlàntic, etc.) y disfrutamos de unas posiciones privilegiadas (bases navals, aèries, etc.) que Dios nos ha dado en el continente europeo y en los mares del Atlántico, imposible de eludir».

Les paraules bel·licistes del malvat lacai de l'imperialisme enclouen greus perills. Franco, ho hem dit mil vegades, està disposat a enviar els pobles hispànics a l'escorxador imperialista i a fer servir el territori espanyol de camp de batalla en la guerra preparada pels monstres atòmics.

OPOSEM-NOS amb la unitat i lluita activa, a la política de preparació a la guerra, duta a cap pels franquistes!

MANIOBRES NAVALS

Aquests últims dies, l'Esquadra franquista, ha realitzat, per aigües de l'Atlàntic, una sèrie de maniobres i d'operacions tàctiques.

Les maniobres han estat supervisades per l'agregat naval ianqui a Espanya, A.H. Oswald.

MONTGOMERY ALS PIRINEUS

Fa unes setmanes, el mariscal britànic Montgomery, cap de les tropes «occidentals», inspeccionà la zona fronterera dels Pirineus i s'entrevistà, territori francès, amb destacats militars francesos.

A REBRE ORDRES

Els generals franquistes Garcia Valiño, cap de l'Estat Major de l'Exèrcit de Terra; Fernández Longoria, cap de l'Estat Major de l'Exèrcit de l'Aire; Rubio, de l'Exèrcit de l'Aire i el comandant Calleja, també d'Aviació, han assistit, invitats pels ianquis, a les maniobres militars que l'Exèrcit nordamericà ha realitzat en la zona americana d'ocupació a l'Alemanya occidental.

ENTREVISTA FRANCO-SALAZAR

El botxí del Pardo s'ha entrevistat amb el feixista Salazar.

L'entrevista ha servit per a fer més estreta la col·laboració de l'Espanya franquista en els plans de guerra dels imperialistes, ja que Portugal forma part del pacte de l'Atlàntic.

DENUNCIEM, pertot arreu, la penetració de l'imperialisme ianqui a Espanya i els preparatius de guerra dels imperialistes i franquistes!

Organitzem-nos, unim-nos en els Consells de la Resistència i fem-ne instruments de lluita activa per la Pau i la República

FORA D'ESPANYA ELS INCENDIARIS
DE GUERRA!